

Afscheid van Jac Peeters na 45 jaar Luciani

Jac, kom er eens bij staan. Want na 45 jaar als pianist bij Luciani zit jouw laatste viering er nu officieel op.

We gaan even samen terug in de tijd. 45 jaar geleden werd Luciani opgericht, toen nog als jongerenkoor van de Beekse Petrusparochie. En als pianist wilde jij wel samen met het koor klank en kleur geven aan de vieringen op, in die tijd nog, zaterdagavond. Luciani werd vernoemd naar de lachende paus, en jij werd de lachende pianist. Want als iemand zichtbaar geniet van muziek maken dan ben jij het wel.

Je hebt ondertussen verschillende dirigenten ‘versleten’, of misschien beter gezegd: jij hebt het langer met ‘ons’ volgehouden. Stephan, Marlies, toen bleek dat Stephan Luciani toch niet kon missen, en nu Ramon. Jij bleef als stabiele factor – net als Petrus eigenlijk – een rots voor Luciani. En tot op de dag van vandaag zijn we goed op elkaar ingespeeld. Jij begeleidt met jouw pianospel ons koor en dat betekent ook dat we exact weten op welk moment wij moeten inzetten...: één bepaalde noot of manier van aanslaan is voor het koor genoeg.

Ook buiten de repetities om ben je onderdeel van ons koor. De eerste dinsdag van de maand een borrel mee drinken, sla jij niet af; jouw betrokkenheid bij eenieder van ons op wat voor manier dan ook; een gezellig weekendje weg; een wandeling en natuurlijk ons jaarlijkse fietstochtje als afsluiting van het seizoen voordat de zomervakantie begint. Uitgezet door jou en altijd met een draai eraan; dit jaar met zingende tussenstops!

Jac, we zijn al lange tijd geen jongerenkoor meer, maar nog steeds wel het koor in de geest van toen. We hebben al die jaren samen het vuur brandend gehouden. En nu is het tijd voor jou om het stokje over te dragen aan Sjak. Een nieuwe periode voor jou om meer tijd door te brengen thuis.

We willen jou enorm bedanken voor je tijd en energie die je al die jaren hebt gestoken in ons koor. En samen willen we proosten uit dankbaarheid op de 45 jaar dat jij bij ons pianist was, en op de toekomst, want Luciani zal het vuur brandend blijven houden!

Daarom zingen we nu dankbaar en met blijde stem: ‘Wie we zijn, ’t is ons ooit gegeven, daarom dank aan Hen!’